

ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ.

Ένα δυσοίωνο μέλλον για τη χώρα μας.

Γράφει Γ. Κυρίζογλου

Υπογεννητικότητα είναι ο μειωμένος αριθμός γεννήσεων σε μία χώρα, ιδιαίτερα όταν είναι μικρότερος ή όχι σημαντικά μεγαλύτερος από τον αντίστοιχο αριθμό των θανάτων.

Έτσι ή υπογεννητικότητα μακροπρόθεσμα μπορεί να οδηγήσει σε αντίστοιχη μείωση του πληθυσμού της χώρας, ή οποία χάνει ανθρώπινο δυναμικό για αξιοποίηση σε βάθος χρόνου και ο πολιτισμός της χάνει τη δυνατότητα να μεταδοθεί από γενιά σε γενιά.

Σύμφωνα με την Έλληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ) οι γεννήσεις στην Ελλάδα κατά το 2018 ανήλθαν σε 86.440 καταγράφοντας μείωση 2,4% σε σχέση με το 2017 που ήταν 88.533. Οι θάνατοι, κατά το 2018, ανήλθαν σε 120.297 καταγράφοντας μείωση 3,4% σε σχέση με το 2017 που ήταν 124.501. Οι θάνατοι υπερτερούν των γεννήσεων το 2018 κατά 33.857.

Οι αριθμοί «μιλούν»! Επιβεβαιώνουν ότι ένα απαισιόδοξο και ανασφαλές μέλλον προδιαγράφεται για τη χώρα μας τα επόμενα χρόνια λόγω των επιπτώσεων της υπογεννητικότητας και της γήρανσης του πληθυσμού της. Το σοβαρότερο βέβαια όλων είναι ότι σε μία χώρα όπως η Ελλάδα, με

τόσα άνοιχτά μέτωπα γύρω της, μειώνεται τό μαχητικό δυναμικό πού θά υπερασπιστεί τήν πατρίδα μας.

Οί βασικότερες αίτιες τής ύπογεννητικότητας στή χώρα μας εἶναι:

- Ἡ άποκοπή τῶν Νεοελλήνων άπό τίς παραδόσεις, οί όποῖες τιμοῦσαν τήν πολυτεκνία.

- Ἡ χαλάρωση τοῦ θεσμοῦ τής οίκογένειας.

- Ἡ εύκολία τῶν διαζυγίων.

- Οί γάμοι σέ μεγαλύτερη ήλικία, όταν τά περιθώρια γονιμότητας μικραίνουν.

- Ἡ άντισύλληψη καί οί δυσανάλογα πολλές μέ τόν έλληνικό πληθυσμό έκτρώσεις.

- Ἡ διάρθρωση τής έλληνικῆς κοινωνίας δημιουργεῖ συνθηκες ζωῆς διαφορετικές άπό παλαιότερες έποχές, στίς όποῖες έξαιτίας τῶν άγροτικῶν καί άλλων έργασιῶν τά πολλά παιδιά ἦταν άπαραίτητα, ένῶ σήμερα έξέλιπε καί ἡ πρακτική άνάγκη τής πολυτεκνίας.

- Ὁ ύπερκαταναλωτισμός τής έποχῆς μας ἔχει άνεβάσει σέ ύψηλό επίπεδο τά έξοδα τής οίκογένειας καί έπηρεάζει άρνητικά τήν αύξηση τῶν μελῶν της.

- Ὁ εύδαιμονισμός καλλιεργεῖ ως πρότυπο ζωῆς τήν άτομική καλοπέραση καί κατά συνέπεια οί νέοι γονεῖς δέν έπιθυμοῦν νά διαθέσουν περισσότερο κόπο καί χρόνο για τά παιδιά.

- Ἡ ζωή στίς πολυκατοικίες καί ό άστικός τρόπος ζωῆς δέν εύνοοῦν τή συμβίωση πολλῶν μελῶν στόν ἴδιο χῶρο.

- Λόγοι υγείας έξαιτίας καταχρήσεων, όπως τό άλκοόλ, τό κάπνισμα, ἡ παχυσαρκία κτλ. πού δημιουργοῦν δυσκολίες τεκνοποίησης.

- Ἡ οίκονομική κρίση πού μαστίζει τήν έλληνική κοινωνία, ἡ ύψηλή άνεργία καί ἡ έπακόλουθη δυσκολία τῶν νέων νά δημιουργήσουν οίκογένεια.

- Ἡ μετανάστευση νέων στό έξωτερικό. Περισσότεροι άπό 400.000 Ἑλληνες μετανάστευσαν στό έξωτερικό τήν τελευταία πενταετία.

- Ἡ μειωμένη παρουσία τοῦ κοινωνικοῦ κράτους για τήν ένίσχυση τῶν νέων οίκογενειῶν σέ άντίθεση μέ τή συνταγματική έπιταγή.

- Κυρίως δέ ἡ άπομάκρυνση τής πλειοψηφίας τῶν νέων άπό τήν Ἐκκλησία, πού εἶχε ως άποτέλεσμα τή μειωμένη έπιρροή τοῦ λόγου της καί τοῦ σωτήριου μηνύματός της.

Ἡ ὑπογεννητικότητα ὡς σοβαρότατο πρόβλημα τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας ἀναγνωρίζεται ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα, ἐπειδὴ ὅμως τὰ αἷτια ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποτελέσματά του εἶναι μακροπρόθεσμα δὲν ἔχει ἄμεσο ἀντίκρισμα ἢ κομματικό ὄφελος, γι' αὐτό δὲν ἀποτελεῖ πρώτη προτεραιότητα, ὅπως θὰ τοῦ ἀξιζε. Ὡς πολὺ σημαντικὸ θέμα ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ τὸ συμπεριέλαβε στὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα κατὰ τὴν ἀναθεώρηση τοῦ 2001, ὅπου στὸ ἄρθρο 21§5 ἀναφέρεται ὅτι: «Ὁ σχεδιασμός καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς δημογραφικῆς πολιτικῆς, καθὼς καὶ ἡ λήψη ὅλων τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἀποτελεῖ ὑποχρέωση τοῦ Κράτους». Κανένα ἀπὸ τὰ κόμματα πού κυβέρνησαν ἀπὸ τὸ 2001 καὶ μετὰ δὲν ἔλαβε σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν του τὴ συγκεκριμένη συνταγματικὴ ἐπιταγὴ. Μόνη ἐξαίρεση ἡ περίοδος 2004 - 2009, πού ἐλήφθησαν σημαντικὰ μέτρα μέ στόχο τὴν ἐνίσχυση τῆς γεννητικότητας, μέ ἔμφαση στὶς πολύτεκνες καὶ τρίτεκνες οἰκογένειες. Αὐτὰ τὰ μέτρα περιλάμβαναν οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις ἀλλὰ καὶ μέτρα θεσμικοῦ χαρακτήρα μέ εὐεργετικὸ οἰκονομικὸ ἀντίκτυπο. Ἀκόμη αὐξήθηκε τὸ διάστημα τῆς ἄδειας μητρότητας γιὰ τίς μητέρες πού ἐργάζονταν στὸν ἰδιωτικὸ τομέα. Στὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ μέτρα ἔγινε δραστικὴ περικοπὴ μετὰ τὴν ὑπαγωγή τῆς χώρας μας στὸ μνημόνιο. Τὴν ἴδια περίοδο (τοῦ μνημονίου) καταργήθηκαν εὐεργετικὰ μέτρα παλαιότερων κυβερνήσεων, μέ ἐνδεικτικὰ παραδείγματα τὴν κατάργηση νόμου τοῦ 1994 γιὰ τὴν αὐξηση τοῦ ἀφορολόγητου γιὰ τίς πολύτεκνες οἰκογένειες καὶ τοῦ νόμου τοῦ 1990 γιὰ τὴν ἰσόβια σύνταξη τῆς πολύτεκνης μητέρας. Ἡ Ἑλλάδα πλέον βρίσκεται στὶς τελευταῖες θέσεις μεταξύ τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ε. ἀναφορικὰ μέ τὴν ἐφαρμογὴ πολιτικῶν γιὰ τὴ στήριξη τῆς μητρότητας καὶ τῶν γεννήσεων.

Λοιπόν, ἡ κατάσταση εἶναι μὴ ἀναστρέψιμη; Θὰ τὸ δοῦμε σὺν Θεῷ σὲ ἐπόμενο τεῦχος.

Γ. Κυρίζογλου
"Ἀπολύτρωσις", Ἰαν. 2020

Πηγή : <https://www.apolytrosis.gr/>